

Szent István ünnepe

A református egyház nem ismeri el emberek szenté nyilvánítását. Első királyunkra is vonatkozik ez, viszont az őt övező tisztelet minden magyar szívben ott van. **3. oldal**

Gyermekeink barátságai

Vannak olyan gyerekek, akik már az óvodában is nagy népszerűségnek örvendenek, és akadnak olyanok, akik zárkózottabbak, visszahúzódottabbak. **4. oldal**

Szeretethíd Szilágyballán

Harmadik alkalommal vett részt a Szilágyballai Ifjúsági csoport a Szeretethíd programon. A sok imádsággal körülvett programnak számos áldása volt. **8. oldal**

HARANGSZÓ

A KIRÁLYHÁGÓMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET GYÜLEKEZETI LAPJA • 2014. SZEPTEMBER XXV. ÉVFOLYAM 18. SZÁM

KITARTÓ TANÍTVÁNY

Volt egyszer egy férfi, aki egy hosszú sivatagúton vándorolt beteken át, és egyszer csak elérkezett egy kolostorhoz. A szerzetesrend vezetője kedvesen befogadta, megetette kenyérral és vízzel, majd elszállásolta. Azonban tapasztalnia kellett, hogy nem tud aludni, mert borzasztó, földön túli hangot hallott. Reggel kialvatlanul ült az asztalhoz, majd kíváncsian megkérdezte: mi volt ez a hang? A szerzetes főnök illedelmesen, de mégis határozottan ezt mondta: Nem mondhatjuk meg, mert csak szerzetesek tudhatják a földön túli hang titkát. A vándor túltette magát a kíváncsiságán, és útnak indult hazafelé.

Eltel pár év, visszament ugyanabhoz a kolostorhoz, ahol ugyanaz a szerzetes nyitott kaput, a menü nem változott: kenyér és víz. Lefeküdt, és ugyanazt a furcsa hangot hallotta. Reggeli közben bevallotta, hogy éveken keresztül ez a hang köszönt vissza álmában. Mi lehet ez a hang, ami borzasztó, de mégsem az, kellemes, de mégsem annyira? Muszáj tudnia, mi ez! A házigazda ugyanazt felelte: nem vagy szerzetes, nem tudhatod a titkot. Rendben, de akkor mi kell ahhoz, hogy szerzetes legyek? – kérdezte a vándor. Az út viszonylag egyszerű: tanul meg az összes nyelvet a világon, számold meg az összes csillagot a legmagasabb hegycsúcson, és tégy jót annyi emberrel, amennyivel csak tudsz. Csak emyi, és szerzetes leszel. (folytatás a 2. oldalon)

MESTER ÉS TANÍTVÁNY

Az igazi tanítvány nem csak a tananyagot, hanem magát a mestert is tanulja. Az a tanítvány, aki nem érti meg a tudás lényegét, keservesen igyekszik megjegyezni és megtanulni mindazt, amit mestere már tud. Azért, mert ő is tudni akar, és mester akar lenni. Pedig hát a tanítvány nem lehet nagyobb a mesterénél. Ezért a bölcs tanítvány nem csak arra figyel, amit mestere mond, hanem arra is, ahogy mondja. Ilyenkor ugyanis a tanítvány elsősorban nem magát a tudást sajátítja el, hanem azt a módot, ahogyan a tudás megszerzhető. Nem mestere szellemi kincseit próbálja eltulajdonítani, hanem eltanulja tőle

a kincskeresés módját. Nem is lehet ez másképpen. Ha a tanítvány csak a tudást akarja megkapni, élete gyötrelmes és kudarcokkal teli lesz. Mindemellett pedig soha nem lesz több, mindig csak tanítvány marad. A bölcs tanítvány viszont megtanulja magát a mestert, és ezáltal, titokzatos módon belőle is mester válik. A tanítvány soha nem lehet annyi, mint a mestere. De ha megelégszik tanítványnak maradni, akkor maga is mesterré válik: a tanítványság mesterévé. A mesterré vált tanítvány pedig csodálkozva fogja észrevenni, hogy egykori mestere tanulni akar tőle.

KITARTÓ TANÍTVÁNY

(folytatás az 1. oldalról)

A mi emberünk vállalta a küldetést. Aztán negyvenöt év múlva visszajött, bekopogtatott ugyanabba a kolostorba, ahol már más szerzetes nyitott ajtót, az előző már máshol számolta a csillagokat. Leültették, kifújta magát, majd elmondta: teljesítette a feladatot! Mire a szerzetes: Már nagyon közel állsz abhoz, hogy szerzetes legyél. Csak egy pár dolgot kell még megtenned, hogy találkozhass a furcsa hang forrásával. Íme, itt egy rézkulcs, ami egy rézajtóhoz vezet, és amit megkaphatsz akkor, ha megtanulod az Ószövetséget eredeti héber nyelven. Hősünk hét hónap múlva jelentkezett, megtanulta, megkapta a kulcsot, kinyitotta az ajtót, és feltárul előtte egy ezüstajtó. Ehhez az ezüstszerű ajtóhoz egy ezüstszerű kulcs járt, amit akkor kapott meg, ha az Újszövetséget tanulja meg eredeti görög nyelven. Három hónap múlva a vándor megérkezett elvégezve a házi feladatot, megkapta az ezüstkulcsot, kinyitotta az ezüstajtót, és feltárul előtte egy aranyajtó. Már csak egy feladat vár rád! Egy éven keresztül böjtölnie kellett. A vándor egy év múlva megkapta az aranykulcsot. Remegő kézzel elfordította a kulcsot a zárban, lenyomta a kilincset, és végre a szeme elé tárult az a furcsa és földön túli hangforrás, ami éveken keresztül nem hagyta nyugodni.

Kedves olvasó! Tudod, hogy mi volt az ajtó mögött? Biztos, hogy akartod tudni, mi volt ott? ... Sajnálom, nem írhatom le, mert nem vagy szerzetes....

Te is járod életed vándorútját. És valószínű, hogy megtalálsz azt a vallási közösséget, ahol jól érzed magad. Azt a helyet, amely reményt, otthont, menedéket, jó szót, szeretetet ad neked. Talán el kezdesz gondolkodni, hogy mi ez a földön túli hang? Nem arra gondolok, ami a református templomokból kiszüremlik. Az is sokszor földön túli... Hanem megízlelsz valamit abból, hogy van itt valami más, valami titok, valami megmagyarázhatatlan: szeretet, remény, elfogadás. Honnan az az erő, hogy az Istenben bízó ember képes túlélni, átélni olyan dolgokat, amit más nem? Amikor meg akard ezt tudni, a legnagyobb baj, hogy azonnal eléled rakják, mi a megoldás. Leveszik a polcról, és rád rakják. És megtapasztalod, hogy amiért nem harcoltál meg, nem a tiéd. Hidd el, érdemes harcolni, érdemes még az élet utolsó szakaszában is újat tanulni. Főleg ha tudjuk, a győztes Jézus mellettünk van! Hős harc az élet, de Vele megélni szép.

RÁCZ ERVIN

HIBÁINKBÓL TANULHATUNK A LEGTÖBBET

„Taníts meg engem a te akaratodat teljesítenem, mert te vagy Istenem! A te jó lelked vezéreljen engem az egyenes földön.” (Zsolt 143,10)

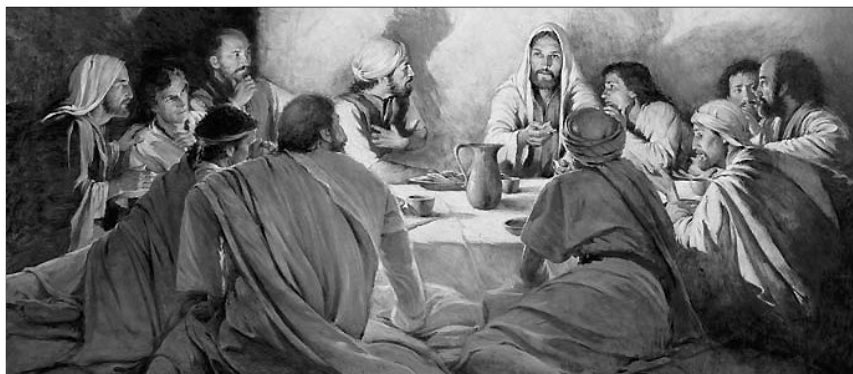
Az Isten vezetését elfogadva oda megyünk, ahová Isten küld bennünket, azt tesszük, amit Ő parancsol vagy amit Ő kér tőlünk. Az Ő irányítása tökéletes. Azonban az irányítottak nem mindig tetszik az, amit az Isten kér tőle, tehernek, igának érzi ezt. Szeretné levetni magáról, csak a maga akaratára, érzésére szeretne hallgatni. Ha megpróbálja, előbb-utóbb ráébred arra, hogy helytelen úton jár, eltévedt, megbotlott, kisiklott az élete. Isten mindig szeretettel fogad vissza, nem utasít el.

Dávid is visszatér Istenéhez, mert érzi, hogy ellenségei el kezdik szorongatni, szinte halálát akarják. Ebből a visszatérésből fakad ez az imádsága. Érzi, hogy újra kell tanulnia mindent. Akit olyan mértékű baleset ér, hogy

újra meg kell tanulnia járni vagy beszélni, a nulláról kell kezdenie, mint a járni- vagy beszélni tanuló gyermeknek. Ez pedig nagy kitartást, gyakorlást, naponkénti edzést jelent. És sok alázatot. Az újratanulás azonban óvatosabbá tesz bennünket, megpróbálunk többé nem esni ugyanabba a hibába, kerüljük azokat a helyzeteket, amelyekben újra elveszítenék járásunkat vagy szavainkat. Hibáinkból tanulhatunk a legtöbbet!

Engedelmeskedve Isten vezetésének egyenes földön vagy egyenes úton tudunk járni. Aombok vagy a zombékok eltűnnek, a merekségek megszűnnek, a kanyarok kiegyenesednek. Ha megállsz az út elején, végig nézhetsz az egész úton, előtted tisztán kirajzolódik a cél. Az akadályok is eltűnnek erről az útról. Bátran nekivághatsz, nem szabad félned semmitől. Isten indít és ott vár a célvonalnál. Jó megérkezést!

FODOR LAJOS

A GYERMEKNEVELÉS MISSZIÓ!

„Ti is atyák ne ingereljétek gyermekeiteket, hanem neveljétek azokat az Úr tanítása és intése szerint.” (Ef 6,4)

A kiválasztott ige a keresztyén házirend része. Azt írja le, hogy mi jellemzi azoknak egymás közti kapcsolatát, együttélését, akik az Istenéi.

Az idézet az atyákról szól, és a gyermeknevelés rájuk eső részéről. Az édesanya a gondoskodást és nevelést adja meg gyermekei számára, míg az édesapa a kiegyensúlyozott testi és lelki neveléshez szükséges körülményekről gondoskodik. Így az édesapák feladata a gyermek szellemi, lelki, erkölcsi nevelése, lévén, hogy ők családfőként nemcsak a kenyérkeresői, hanem a család papjai is.

Ha ez a fajta hitbeli nevelés hiányzik, és Isten nincs ott a család életében, akkor a gyermeknevelés szigor és zsarnokoskodás is lehet.

Egy édesapával esett meg, hogy az autóját javította, és gyermeke mellette játszott a szerzőkkel. Azonban egyszer rossz számmalhoz nyúlt a gyermek, és a dühös édesapa gyermeke kezére ütött az éppen kezében levő

kulccsal. Sajnos olyan rosszul érte a súlyos kulcs a gyermek ujjperceit, hogy azok eltörték, és a gyermek soha nem tudta teljes mértékben használni tenyerét és ujjait.

A gyermeket lehet saját akaratunk igájába hajtani, „képünkre és hasonlatosságunkra” idomítani, de lehet másképpen is. Az előbbi a gyermekek ingerlését jelenti, hiszen ők is megérik az üres szigort, dühöt.

De lehet az Isten akaratára szerint is nevelni őket. Isten törvénye maga a tanítás, intés, útmutatás. Nevelni lehet a mi kényünk-kedvünk szerint is gyermekeinket, de lehet az Ige szerint is!

A gyermekek amúgy is egyik dackorszakból a másikba mennek át, ezért szükség van az Ige útmutatására nemcsak a gyermekeknek, de szüleiknek is.

Ennek első feltétele önmagunk nevelése az Isten Igéjében, második lépése pedig az Ige továbbadása azok számára, akik ránk bízottak. Így nemesedik a gyermeknevelés misszióvá, szent küldetésé, melyben az Isten akaratára valószínűleg.

KÜRTI TAMÁS

SZENT ISTVÁN ÜNNEPE

A református egyház nem ismeri el emberek szenté nyilvánítását, akiket vallásos tiszteletben kellene részesíteni, és ez vonatkozik első királyunkra is, akit a református, sőt általánosan a protestáns kiadványok szövegei véletlenül sem neveztek Szent Istvánnak, hanem következetesen I. Istvánnak, és a protestáns iskolákban is így tanították.

SZENT ISTVÁN KIRÁLY ÁBRÁZOLÁSA A KÉPES KRÓNIKÁBAN

Ez a hagyomány valójában ma is időszerű, hiszen az a hitelv, amin ez alapszik, nem változott egyházunkban, de első királyunk ünneplését sajátunknak ismertük el, természetesen bizonyos módosítással.

Szent István ünneplése 1849 után nemzeti tiltakozással nőtte ki magát, ezért az abszolutista bécsi kormány annak nagy pompával történő megünnepelését, az ereklyeként őrzött Szent Jobb körmenetét tilalmazta. A kiegyezés után augusztus 20-a ünneplése elől elhárult az akadály. István király és a Szent Jobb tisztelete egyre nőtt, hazafias jellege annyira előtérbe került, hogy 1891-ben a kormány nemzeti ünnepé nyilvánította augusztus 20-át. Az évente ilyenkor megrendezett ünnepségek, beleértve a Szent Jobb körmenetét, az ország legfőbb vezetőinek és a széles néptömegeknek a részvételével zajlottak.

A protestáns egyházak azonban igyekeztek távolságot tartani, nem a nagy király emlékétől, hanem a római katolikus felekezet ünneptől, amiből a katolikus többség és a főpapság befolyásának köszönhetően lett nemzeti ünnep. Augusztus 20-án munkaszünetet kellett tartani, amit a protestánsok nem ismertek el magukra nézve kötelezőnek, és különösen mezőgazdasági településeken ezen a napon tiltakozásul, csak azért is valamilyen látványos munkát végeztek.

Trianon után a nemzeti egység demonstrálásaként az országnagyok Horthy Miklós kormányzó vezetésével vettek részt az ünnepségen. A körmeneten a kormányzó közvetlenül a Szent Jobb után haladt, díszőrséget a testőrség adott festői egyenruhájában és

fegyverzetével. Ez ellen tiltakoztak egyes református egyházi újságok cikkeikben, mert hiszen a kormányzó református vallású volt, aki gyakorolta is nyilvánosan vallását, de úgy ítélte meg, hogy államfőként ott a helye a nemzeti ünnepen, még ha az eredetileg egy másik keresztyén felekezet ünnepe is egyúttal.

1949-ben aztán Rákosi Máttyás „átkeresztelte” augusztus 20-át az alkotmány és az új kenyér ünnepére, ezzel nemzeti ünnep minősítését megőrizte, de nem csupán római katolikus egyházi jellegétől, hanem István király ünneplésétől is megfosztotta. Elvégre egy királyt, különösen, ha az a katolikus egyház szentje, a szocializmust építő és a kommunizmus utópiája felé tartó ateista, népi demokratikus ország nem ünnepelhet. Az egyházi körmenetet és egyáltalán a templomon kívüli Szent István-napi szertartást megtiltotta, helyette díszes kommunista felvonulást, erődemonstrációt rendezett „pártunk és kormányunk”.

Azt lehetne mondani, hogy az alkotmány ünnepé lett augusztus 20-a, amihez azt fűzhetnénk hozzá, hogy István királyhoz mégiscsak maradt köze az ünnepnek, hiszen az ezeréves alkotmány alapjait ő rakta le. Ez azonban nincs így, mert az 1949-ben elfogadott alkotmánynak az égvilágon semmi köze sem volt a történelmi magyar alkotmányhoz, hiszen a sztálini szovjet alkotmányt másolta. Egészen a közelmúltig ennek az ún. alkotmánynak a toldozott-foltozott formája volt érvényben, amikor megszületett a történelmi alapokra helyezett Alaptörvény.

Már előbb, 1990-ben a rendszerváltozásnak köszönhetően visszaállították a Szent István-napot nemzeti ünnepé, amelyen a katolikus egyház hitelvei szerint a földi és mennyei kenyér ünneplése is történik, de azon részt vesznek az ország közjogi méltóságai, az állami és civil szervek, a hazafias érzésű állampolgárok valláskülönbőség nélkül, határokon átnyúlóan nemzettestvéreinkkel közösen. Így augusztus 20-a végre nemzeti ünnepé lett.

CSOHÁNY JÁNOS

SZENT ISTVÁN KIRÁLY MUMIFIKÁLÓDOTT JOBB KEZE

MOZGALMAK JÉZUS KORÁBAN

Jézus Krisztus tanítói munkásságával párhuzamosan több megújulási mozgalom is létrejött Izraelben, melyeknek vezetőit a Római Birodalom elleni szervezkedés vádjával ugyancsak kivégezték.

KERESZTELŐ JÁNOS FŐVÉTELE – BERNARDO LUINI
HIRES FESTMÉNYÉN

I. Heródes király halála után (Kr. e. 4) egyre nőtt a vágy, hogy a nép köréből származó király legyen a nép vezetője. Róma ezt természetesen nem engedhette, ezért miután kivégezték Simon és Athrongész felkelőket, Kr. u. 6-ban Júdában és Samáriában saját embereiket neveztek ki közigazgatási hivatalokba.

Ezekben az években emelte fel szavát Galileai Júdas is az Augusztusz-féle adóösszeírás ellen, és Isten kizárólagos uralmát hirdette a nép felett. Ezzel tulajdonképpen azt tanította, hogy a császárnak való adófizetés Isten megsértése. Júdas így politikai sikerrel vallási térre terelte a római-kérdést, ami nagyobb mozgásteret adott neki, de ő sem kerülhette el kivégzését.

Keresztelő János Jézus kortársa volt, aki nem Róma ellen, hanem saját népével szemben lépett fel. Heródes Antipás Heródiással, testvére feleségével való kapcsolatában Isten törvényétől való eltávolodását bírálta, közben pedig az egész nép megtérését szorgalmazta. A belső megújulás végső célja végeredményben mégis az volt, hogy Isten tökéletes uralma érvényesüljön népén, ami pedig a Rómától való „megtisztulás” (elszakadás) nélkül elképzelhetetlen lett volna.

Jézus valószínűleg mindezeknek tudatában lehetett, amikor az adófizetés kérdését nem vallási téren értelmezte, hanem polgári kötelességnek tekintette (Mk 12,13-17), elutasította a trónkövetelés gyanúját Pilátus előtt (Jn 18,37), a tisztaság kérdését pedig belső, lelkiismereti kérdésként értelmezte (Mk 7,15).

TOKÁR SÁNDOR

HOGYAN BARÁTKOZZON A GYERMEKEM?

Vannak olyan gyerekek, akik már az óvodában is nagy népszerűségnek örvendenek. Talpraesettebbek, beszédesek, egyszerűbben teremtenek kapcsolatot társaikkal. És akadnak olyanok, akik zárkózottabbak, úgy tűnik, hogy nem szívesen, vagy csak nehezen kapcsolódnak be a közösségi életbe.

Ezeknek a gyerekeknek az esetében fennáll a lehetősége annak, hogy a többiek is elzárkóznak tőlük, és valamilyen szinten kiközösítik őket. Ez pedig egész életre kiható lelki sérüléseket okozhat a gyermeknek. Figyeljük gyerekünk társasági életét! Ne erőltessünk rá semmit, de bátorítsuk a kapcsolatteremtésre.

Szülőként igyekezzünk módot adni rá, hogy gyermekünk a társaival barátságot köthessen. Valamilyen délutáni, hobbiszertű elfoglaltságon, sporttevékenységen könnyebben szövődhetnek igazi barátságok. Ha azt tapasztaljuk, hogy gyerekünk valami miatt nagyon nehezen barátkozik, ne restelljünk türelmesen, őszintén és teljesen nyíltan beszélgetni vele a gondokról.

Különösen iskola időben nem kis teher hárul a gyerekekre, amikor meg kell felelnie az iskolai és az otthoni szabályoknak, tanulmányi eredményeket kell felmutatnia, megegyezéseket kell kötnie, ki kell jönnie a többi gyermekkel.

Különösen nehéz lehet ez egy alacsonyabb önértékeléssel rendelkező, visszahúzódo gyermek számára. Megértéssel és jó példával tanítsuk meg gyermekünknek, hogy legyen önzetlen, jószívű társaival szemben, de ne hagyja magát kihasználni. Fontos, hogy társai titkait kezelje bizalmasan.

Sokat segít a kapcsolatok építésében, ha figyelmes, és igyekszik elfogadni barátai hibáit is. Legyen a csapat része, működjön együtt a célok elérése végett. Tudjon örülni a győzelemnek, és tanuljon a veszteségekből.

Legyen mindig saját véleménye. Tudjuk, a gyerekeknek élményekre, tapasztalatokra van szükségük. A kapcsolat-teremtést és a viselkedésmókat is tanulni kell. A fent említettek elsajátítása személyiségfejlesztő hatással bír, amely kiegyensúlyozott, boldog felnőtté teheti gyerekeinket.

A gyermek életében minden minta – ha többször is gyakorolja – beépül és része lesz felnőttkori jellemének. Már zsenge korban figyeljünk gyermekünk közösségi életére.

SZABÓ JÚLIA

VELE, DE NEM HELYETTE TANULNI!

Iskolakezdés előtt nem árt, ha a gyermekeink számára a tanulásban nyújtott segítségünket is megvizsgáljuk. A rosszul alkalmazott segítség többet árt, mint amennyit használ!

A magunk tapasztalatait is őszintén végiggondolva, mi lesz abból, ha van valaki, aki túl sokat segít feladataink elvégzésében? Sőt, alkalmom adtán még helyettünk is dolgozik, mert úgy látja, hogy rajtunk „túl sok” van, és nehezen boldogulunk?

Egyre többször vesszük igénybe a munkáját, sőt már olyankor is hozzá fordulunk, amikor nem is annyira szükséges, csak mondjuk, nincs kedvünk bizonyos feladatok elvégzéséhez...

Ha nem vigyázunk, hasonló következménye lehet a gyermekkel való együtt-tanulásnak is. A túlzott segítség megfosztja a gyermeket az

önállóságtól és nem fog haladni a tanulással! Tanácsos odafigyelni arra, hogy az együtt-tanulásból ne legyen a gyermek helyetti gondolkodás. Ha gyermekünk megkapja készen az információkat, akkor ellustítjuk őt a gondolkodásban, és elfolytjuk a problémamegoldó képességét.

Az együtt-tanulás legfőbb célja, hogy megtanítsuk gondolkodni gyermekünket. A gondolkodás, illetve a kreatív gondolkodás fejlesztésére bevált módszer, ha történeteket olvasunk együtt a gyerekekkel, és aztán megbeszéljük az olvasottakat (mit gondol a szereplőkről, melyiknek a helyébe mit tett volna, hogyan foglalná össze röviden a történetet).

Nagyon fontos, hogy ne reagáljunk negatívan a gyermek ötleteire, kérdéseire, gondolataira. Hallgassunk meg minden gondolatot, sőt, biztassuk minél több megoldási lehetőség kifejtésére.

Természetesen szükséges ellenőrizni is őt feladatai elvégzésében. Ha eddig napi szinten történt az ellenőrzés, akkor tanácsos fokozatosan „elengedni a kezét”. Előzze meg ezt egy felkészítés, beszélgetés is az önálló feladat elvégzésről, a felelősségről.

A Szentírás Mester-tanítvány mintáját nagy haszonnal alkalmazhatjuk gyermekeink felé is. Urunk is mindig mellettünk áll, fogja a kezünket, segít, de nem vállalja át azokat a feladatokat, amik ránk bízattak ebben az életben.

G. LEVENTE

TÖMBHÁZLAKÓ GYERMEKEK

Minden gyermek számára fontos, hogy már idejében megtanulja a közösségi kapcsolatok fontosságát, hogy barátságokat és kapcsolatokat alakítson ki a többi gyermekkel.

Csakhogy azoknak a gyerekeknek, akik városok tömbházaiban laknak, jóval kisebb a lehetősége arra, hogy barátságokat kössenek. Különös ez, hiszen a tömbházban több család él együtt, ezért elméletileg nagyobb kellene legyen az esélye a barátságoknak. A tapasztalat viszont azt mutatja, hogy a tömbházban élő gyermekek magányosabbak, illetve inkább hajlamosak az interneten keresztül kapcsolatokat létesíteni.

A vidéki életforma ebben az esetben is egészségesebb, hiszen sokkal inkább magától értetődő a gyermekek számára, hogy az utcán ismerkedjenek. Városban az utca – még ha a tömbházlakás környékéről van is szó – az idegent, a kiszámíthatatlant jelenti, míg falun az utca a családokat összekötő artéria.

Jó pár éve már, hogy beindult az a mozgalom, amelyik a gyerekeknek a nagyvárosokból vidékre való – legalább alkalmi – kiköltöztetését tűzte ki célul. Ez nem mindig egyszerű kérdés, hiszen anyagi és más családi vonzata is

A 30-AS ÉVEKBEN AMERIKÁBAN „GYERMEKLEVEGŐZTETŐ” KETRECEKET HASZNÁLTAK A TÖMBHÁZBAN ÉLŐ CSALÁDOK

van, a szakemberek viszont egyértelműen megállapították, hogy még az ingázással megnőtt nagyobb anyagi teher ellenére is jobb a gyermekek számára a vidéki élet.

A tömbházlakó családok számára külön figyelmet igényel olyan programok szervezése, ahol a gyermekek együtt lehetnek, és kapcsolatokat köthetnek. A gyülekezeti családi programok egyre fontosabb helyet kell kapjanak a gyülekezetek életében!

ISKY ISTVÁN

XIX. KÁRPÁT-MEDENCEI PRESBITERI KONFERENCIA

Tizenkilencedik alkalommal rendezték meg anyaországi testvéreink a Kárpát-medencében élő református presbiterok számára a találkozót. Az idei konferencia mottója a „Mindennapi kenyérünket add meg nekünk ma.” (Mt 6,11) ige volt.

A neves rendezvényre a Magyarországi Református Presbiteri Szövetség szervezésében Budapesten, a Dunamelléki Református Egyházkerület Székházának dísztermében került sor.

A háromnapos együttleten a Felvidékről, Kárpátaljaból, Erdélyből és az anyaország egyházkerületeiből érkezett presbiterok mellett egyházkerületünket 32 presbiter képviselte.

A konferencia dr. Nagy Antal Mihály sárospataki professzor megnyitó áhítatával vette kezdetét, majd dr. Szabó Dániel, a Magyar Református Presbiteri Szövetség elnökének köszöntője következett, aki felkérte a határon túlról, a „nagyhaza” területéről érkezettek, hogy osszák meg gondolataikat a konferencián résztvevőkkel.

Elsőként az Erdélyi PSZ elnöke, Pályi József, majd László Kálmán, a Királyhágómelléki PSZ elnöke, aztán Gyúrkó Miklós, a Kárpátaljai PSZ elnöke, valamint a nemrég Felvidéken megalakult testvérszövetség nevében egy presbiter szólt az egybegyűltekhez.

Szász Bálint Róbert szilágysámsóni (Királyhágómellék) lelkipásztor bibliai és irodalmi példákkal alátámasztva tartott előadást *Közösségünk Krisztussal, mint az élet kenyérével* címmel.

Egy rövid szünetet követően nagyon érdekes előadás következett: *Asztalközösségek az Ó- és Újszövetségben és a gyülekezeti gyakorlatban*, dr. Pecsuk Ottó, a Magyar Bibliatársulat főtktára jóvoltából. A professzor tudósi alaposággal hasonlította össze és magyarázta meg mindenki által érthetően az ó- és újszövetségi asztalközösségeket, míg az Ószövetségben hasonló ékezett hasonlóval, addig Jézus olyanokat hívott meg asztalához, akik nem tudják viszonzni azt.

A péntek esti áhítaton az Erdélyi Egyházkerületből érkező Tőkés Attila gégesi lelkipásztor szolgált, majd a közös vacsorát követően a „nagyhaza” különböző részeiből érkezettek ismerkedéssel, barátságötéssel zárták a sikeres napot.

A szombat reggeli imaközösséget dr. Viczián Miklós missziói titkár vezette, majd dr.

LÁSZLÓ KÁLMÁN, A KREKPSZ ELNÖKE

Nagy Mihály nyugalmazott igazgató, elnökségi tag arról érkezett, hogy a kenyér táplálék, a hálaadás oka, de egyben jelkép is, Jézusban élő és éltető kenyérünk.

A délelőtti folyamán aktuális kérdésekről tartott előadások hangzottak el, mint *A vasárnapi munka kérdése*, dr. Szűcs Ferenc, a KGRE teológiai professzorának értekezésében, vagy *A református böjtről*, dr. Nagy Antal Mihály egyetemi tanár előadásában.

A délutáni előadássorozat az Országos Hulladékgyűjtési Ügynökség programjait mutatta be. Dr. Békefy Lajos, a Presbiter lap felelős szerkesztője vetített képes előadásában nem csak az öko-mozgalmakkal és a lehetséges partneri viszonytal foglalkozott, hanem kibontotta a Biblia „zöld” üzeneteit, hiszen amint hallhattuk, a zöld már a Biblia első fejezetében megjelenik.

Felüldülésként a Vocem Laudis kamaragyűttes zenei előadását hallgathatták meg a jelenlévők, akiket Böszörményi Gergely, a Református Zenei Fesztivál alapítója és gazdája mutatott be.

Ezt követően korreferátumok következtek: Az önállóság lehetőségei, Katkó László, a Nagydobronyi Református Gyermekotthon igazgatója, valamint az „egyháztáji” mozgalom, Pál Sándor, a Református Szeretetszolgálat igazgatója és Kocsis Attila projektfelelős jóvoltából, akik elmondták, hogy céljuk a kistermelők helyi bevonása az ellátásba, a vidékfejlesztés sajátos lehetőségeivel.

A *tudomány a mindennapi kenyérért* címen tartott előadásában Kleknerné Nyitray Réka, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem docense beszélt a tudomány és a kenyér kapcsolatáról.

A vasárnap reggeli imaközösséget követően a gödöllői Szent István Egyetem hallgatói, Hornyeczki Ádám és Berkeci Szabolcs ismertette az Édenkert programot, amelyet dr. Kodácsy Tamás, a hazai ökögyülekezeti mozgalom előadása követett.

Az idei Kárpát-medencei presbiteri konferencia, a Kálvin-téri templomban úrvacsoraszertéses istentisztelettel zárult, amelyen Szegedi László lelkipásztor, az Erdélyi Református Egyházkerület generális direktora hirdette Isten Igéjét.

TÓTH ZSIGMOND

LÁTOGATÁS SZERENCSEN

Szerencs városába látogattak el a misztótfalui „Székely Mária Nőszövetség” tagjai, ahol részt vettek a református gyülekezetben megtartott „Gerendi Anna” nevű nőszövetség zászlóavatásán és az ezzel egybekötött ünnepségen.

Az ezelőtt két évvel megkötött testvérkapcsolatnak egy újabb gyümölcse ez, amikor Börzsönyi József és Mariann lelkészpár meghívásának eleget tettünk. Ecsedi Árpád tiszteletes úr és felesége kíséretében indultunk korán útnak, hogy a vasárnap 10 órakor kezdődő ünnepi istentiszteleten részt vehessünk, és a nőszövetségi zászlóra szalagot tűzhessünk.

Szerencs város a Nyíregyháza–Tokaj útvonalon található, Misztótfalutól 200 km-re, a tokaji dombok lábánál. A történelem viharait mindig sikerrel viselte, tatár, török veszedelemmel szemben védőbástyaként állt, a jelenben finom csokoládékészítményeiről híres.

Az utazásunk kellemes volt, alig vártuk, hogy megérkezzünk a régmúlt történelmi időket idéző, erődfalakkal körülcélt templomba, ahol a nagy Rákóczi egyik jeles képviselője, Rákóczi Zsigmondnak holtteste nyugszik feleségével, Gerendi Annával együtt.

Már a fogadtatásból kiérződött az a nagy szeretet, ami aztán egész ott tartózkodásunk alatt felénk áradt, úgy kezeltek minket, mint akik mindig hozzájuk tartozunk!

A templom bejárata előtt egy tárogató csodálatos hangja köszöntötte a gyülekezet tagjait és a vendégeket. Az ünnepi ige-hirdetést a szépen megszervezett ünnepség, zászlóavatás, csodálatos énekek és a nőszövetségek beszámolója követték. Nőszövetségünk „Szolgáljatok az Úrnak örvendéssel” igefeliratú szalagot tűzött a zászlóra, majd beszámoltunk a Székely Mária nevű nőszövetségünk munkájáról, és gyülekezetünk neves szülöttjéről, Misztótfalui Kis Miklósról.

Az ajándékok átadása és a záróénekek után a Himnuszt és a Székely himnuszt énekeltük el tárogató kíséretével, ami után szeretetvendégségen vettünk részt. Délután a templom alatti kriptában tekintettük meg a fejedelmi sírhelyeket.

Mielőtt búcsút vettünk volna a vendéglátóktól, megtekintettük a Rákóczi-kastélyt is, udvarán, kertjében egy rövid sétát tettünk. Ez a találkozás is hagyatékainkat gyarapította, bekerül a krónikás könyvünkbe.

ROMOK MÁRTA, nőszövetségi jegyző

ANNÁCSKA LEVELE AZ ISKOLÁS GYEREKEKHEZ

Kedves barátom! Tanulj meg tanulni! Hidd el, saját tapasztalatból mondom, hogy még tanulni is meg kell tanulni.

Vegyünk egy példát: azt mondom, hogy tévézés, vagy zenehallgatás közben is nagyon jól tudsz tanulni. Nem vonom kétségbe! De szerintem nem ártana kipróbálni, milyen az, amikor csendben és minden zavaró tényezőt félretéve törekszel elsajátítani a tananyagot. A fociban is a 11-es rúgása előtt csend van, mert a legelszántabb drukker is tudja, a koncentrációhoz csend szükséges.

A tanulás esetében is minél kevesebb a zavaró tényező, annál könnyebb a megtanulandó adatokra figyelni. Abhoz, hogy változzanak, javuljanak a tanulmányi eredményeid, illetve a tanulás minősége, változtatni kell egy-két szokásodon.

Az első lépés, hogy tedd félre a tanulás ellen szóló kifogásaidat. Azaz, meg se próbáld magad lebeszélteni a tanulásról. Ha ezt teszed, magad ellen dolgozol!

A másik fontos dolog a testhelyzet, ahogyan és ahol tanulsz. Ugyanis ha valamilyen kedélyállapot külső jegyeit magadra öltöd, előbb-utóbb megjelenik hozzá a hangulat is. Mondjuk, például ha legalább tíz percet leülsz egy fotelbe, felhúzd a vállaidat, összeszorítod a fogaidat, és dühös nézést erőltetsz, egyszer csak valóban dühös leszel. Vagy ha elengeded magad, legalább tíz percen keresztül mosolyogsz, megjön a jobb kedved is. Próbáld csak ki!

Gondolataid egy idő után követik a testhelyzetet. Így ha túl nagy kényelemben helyezed magad, netalán még le is fekszel, és így kezdesz tanulni, hamarosan elálmosodsz, nehezebben tudsz majd koncentrálni. Saját dolgodat nehezíted meg! Tanulni íróasztalnál ülve lehet a legkönnyebben.

És még egy dolog. Tanulás előtt tanácsos rendet rakni körülötted. Ugyanis a rendetlenség nyugtalanságot, elégedetlenséget, feszültséget gerjeszt és állandóan más dolgokra, más teendőkre figyelmeztet. Jó félretenni minden olyat, mely nem az illető anyaghoz kapcsolódik, hogy minél kevesebb dolog vonja el a figyelmedet!

Eddig talán teljesen másként tanultál, és úgy érzed, a te módszered többé-kevésbé működik. Javaslom, próbáld ki a fent említetteteket, és talán gyorsabban és eredményesebben fog telni a tanulásra fordított idő! Jó tanulást és sok jó jegyet kívánok neked!

Szeretettel, ANNÁCSKA

ANNÁCSKA TÖRTÉNETEI – AZ ISKOLAKEZDÉS

Beköszöntött a szeptember. A fákról hullanak a levelek, reggelenként hűvös szél fúj, és minden gyereknek már az iskolakezdés jár a fejében. Annácska szomorúan tekintett kifelé az idegen tájra. Minden új volt és minden ismeretlen.

Anya új városban kapott munkahelyet, és két hét alatt költözniük kellett. A háta mögött maradt az iskola, a megszokott otthon, a barátok, a tanító néni, mindenki. Amilyen ütemben hulltak a falevelek, úgy potyogtak Annácska könnyei is.

Ebben a városban senkit sem ismert, és voltak még barátai, és nagyon lassan telt el az a néhány nap az iskolakezdésig.

Aztán mégis csak eljött a becsengetés ideje. Anyu nem tudta elkísérni, mert lefoglalta az új munkahely, így Annácska a táskával a hátán, félszegen állt meg a harmadik osztály tanterme előtt. Lassan kinyitotta az ajtót és belépett. Megállt az ajtóban, szorongásában még a kilincset sem tudta elengedni, miközben a szemével egy üres helyet keresett, ahova leülhet.

A tanító néni szintén új volt. Sem az osztályt, sem Annácskát nem ismerte.

– Ül le, kislány, a régi helyedre! – mondta.

Annácska kinyitotta a száját, hogy szóljon, neki nincs régi helye, de egy hang sem jött ki a torkán.

– Ni-ni, ez megkukul! - kiáltotta el magát az egyik új osztálytárs.

– Ül le valahova! – szólta a tanító néni.

– Milyen aranyos! – sutogta az egyik kislány.

– Milyen béna a táskája! – szólalt meg hátul az egyik fiú.

Annácska talált egy helyet a középtájon, és végre leült. A szíve hevesen vert, a gondolatok zakatoltak a fejében, kellett egy óra, mire sikerült megnyugodnia. Itt senki sem ismerte, nem tudták, milyen segítőkész, hogyan segített Juci néninek, hány kópéságot követett el Vandával, milyen ügyesen tanult és foglalkozott a

gyengébbekkel. Egy gyerek volt az összes többi között.

Lassan eltelt a nap, megtörténtek a bemutatkozások, megismerte a tanító nénit, és az osztálytársakat, de olyan nagyon, de nagyon idegen volt még mindig minden. A tanító néni azt mondta, másnapra készítsenek egy beszámolót, hogyan telt a nyaruk, mivel foglalkoztak, mit csináltak, hogy közelebbről is megismerjék egymást.

A nap végén Annácska szomorúan ballagott hazafele, hiszen annyi mesélőnivalója volt, hogy azt sem tudta, mit emeljen ki belőle. Szerencsére, mire hazaért, anya már otthon volt.

– Hogy telt a napod, Annácska? – kérdezte anya.

– Egész jól – felelte a kislány.

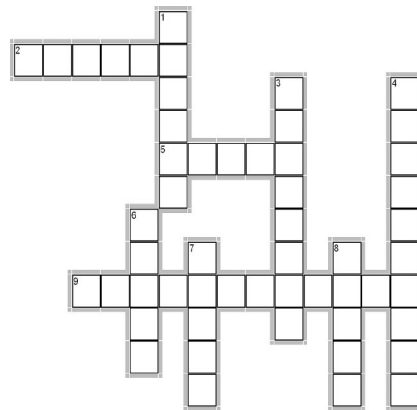
– Anna, ismerlek – szólta anya –, nagyon szomorúnak látszol!

– Tudod, anya, itt nem ismer senki, és én sem őket. Nagyon nehéz megszokni – pityeredett el Annácska.

– Ne keseredj, Anna. Ne feledd, az életben minden napért meg kell harcolni. Engem sem ismernek a munkahelyemen, újra meg kell mutatnom, mit tudok, és mire vagyok képes.

A délután csendben telt. Anna egész délután rajzolt. Lerajzolta a gyerekkora eseményeit. Minden rajta volt, ami fontos volt a számára. Estére megtelt egy kis füzet. Betette a táskájába, és alig várta a beszámolót. Készen állt bemutatkozni az osztály előtt.

REJTVÉNY

Az alábbi keresztrejtvény segít abban, hogy semmi ne maradjon ki az iskolatáskából!

VÍZSZINTES

- Ha kihegyezed, szépen ír
- Sok okos dolgot szoktak felírni rá az iskolában
- A helyiség, ahol tanulsz

FÜGGŐLEGES

- Aki foglalkozik veled az iskolában
- Aki vezeti az iskolát
- Ebben a hónapban kezdődik az iskola
- Ebbe írunk otthon és az iskolában
- Minden nap a hátadra veszed
- Írni lehet veled, de nem a füzetbe

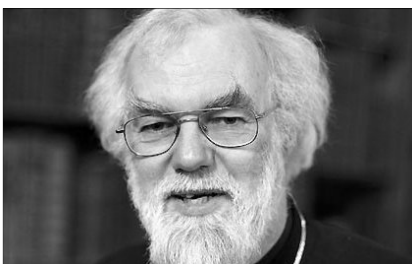
NŐI PÜSPÖKÖK IS LESZNEK AZ ANGLIKÁN EGYHÁZBAN

Nagy többséggel megszavazta a női püspökök szolgálatának engedélyezését célzó kompromisszumos indítványt az anglikán egyház legfőbb szabályalkotó testülete – írja az MTI.

Az általános szinódus, a világszerte 77 millió hívőt számláló anglikán unió „parlamentje” másodszer voksolt ebben a kérdésben, mivel a testület másfél éve még elvetette a nők püspöki rangra emelésének lehetővé tételére kidolgozott reformcsomagot.

Az azóta összeállított, egy köztes szavazással tavaly elfogadott – és most véglegesített – új kompromisszumos javaslat engedményeket tartalmaz azoknak a konzervatív egyházkerületeknek, amelyek egyelőre elvetik a női püspökök szolgálatát. Ezek a közösségek kérhetik, hogy náluk férfi püspök szolgáljon, és vitás ügyekben egy újonnan életre hívott – gyakorlatilag jogvédő hivatal formáját öltő – független döntőbizottsághoz fordulhatnak.

Ettől függetlenül azonban az anglikán egyház részéről elhárult a nők püspöki rangra emelése elől az utolsó akadály is, miután a szinódus mindhárom háza, a York-i Egyetemen

DR. ROWAN WILLIAMS, AZ ANGLIKÁN EGYHÁZ FEJE

tartott ötórás vita után a szükséges kétharmados többséggel megszavazta az ehhez szükséges reformjavaslatokat.

Női lelkészek már két évtizede szolgálhatnak az anglikán egyházban, és a szinódus már hat éve, 2008 júliusában – akkor még csak egy elvi jelentőségű állásfoglalás formájában – elfogadta a női püspökök szolgálatának engedélyezését. Az ügy azonban azóta is folyamatos feszültség forrása az anglikán unión belül, és az ellentábort alkotó konzervatív anglikánok rendszeresen az anglikán egyházból való tömeges kivonulást helyezik kilátásba.

HATALMAS AZ ÉLELMISZERPAZARLÁS EURÓPÁBAN

Miközben a világ számos részén naponta több százan halnak meg alultápláltságban, és az éhező gyermekek száma évről-évre nő, Európában soha nem látott méreteket öltött az élelmiszerkidobás.

3000 kilométert tett meg biciklivel Baptiste Dubanchet fiatal francia kutató, és a több hónapig tartó kerékpárút alatt kizárólag a háztartások és az üzletek kukáiba kidobott, tökéletesen jó, ehető állapotban lévő élelmiszereket evett.

A 25 éves Dubanchet a fenntartható fejlődés témakörében írja diplomamunkáját, és ehhez nem csak az olvasótermekben ülve keresi az anyagot. Kínában, Kolumbiában, Tahiti szigetén töltött tanulmányútjai során szerzett némi fogalmat a valódi szegénységről, és ez a

tapasztalat sarkallta a renkhagyó kerékpártúrára is.

Dubanchet kutatásai szerint a globális élelmiszeripari termelés majdnem fele kukákban köt ki, így a hulladék-étlap összeállítása nem jelent különösebb gondot Dubanchet számára. Inkább a gyorséttermek, élelmiszerboltok különböző szabályzataival gyűlt meg a baja. Volt ahol simán kaphatott a kidobásra szánt ételből, máshol a helyi dolgozók csempésztek ki a hulladéknak bélyegzett árut.

Önkéntesen vállalt szenvedésével természetesen a fejlett világ lelkiismeretét próbálja felébreszteni. Szerinte nagyon nincs jól, hogy a tonnaszám szemébe kerülő „felesleges” élelmiszer árnyékában 842 millió ember szenved alultápláltságtól világszerte.

VIATOR

ISTEN ÁLDÁSÁNAK KÖZEL FELE A KUKÁKBAN VÉGZI

NEKROLÓG

Rövid, súlyos betegség után, július 29-én dr. Sheik Umar Khan visszaadta lelkét teremtő Istenének. A 39 évesen elhunyt Khan 1975. március 6-án született a

nyugat-afrikai Sierra-Leonében. 2002 és 2004 között a Sierra Leone-i Egészségügyi Minisztérium munkatársa volt, több nyugat-afrikai orvosi ösztöndíjban is részesült, 2009 és 2010 között az Egyesült Államokban, a Miami Egyetemen szerzett járványügyi képesítést. Több éven keresztül az angol BBC médiaszolgáltató egyik afrikai egészségügyi szakértője volt.

A tavalyi év végén Nyugat-Afrikában kitört ebola járvány elleni küzdelem elharcosa volt, több ezer, ebolával fertőzött beteget próbált kezelni. 2014 júniusában a Nyugat-Afrika legelmaradottabb vidékein tomboló ebola-járvány elleni küzdelemben, a kezdetleges egészségügyi felszerelésekkel kezelt több száz fertőző betegétől megfertőződött a halálos vírustól. Élete utolsó napjait egy gyékényágyon, az általa kezelt betegek között haldokolva töltötte.

Sheik Umar Khan híthű muzulmán volt, aki következetesen visszautasította az erőszak bármilyen formáját, és törzsi, vallási hovatartozásra való tekintet nélkül – többek között a keresztyéneket is – kezelte az ebolával fertőzött betegeket.

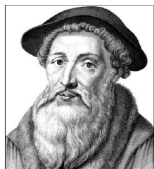
Élete betöltötte az evangéliumi mértéket: „Nincs nagyobb szeretet annál, mint amikor valaki életét adja az ő barátaiért”.

ISKY ISTVÁN

Az ebola súlyos, magas halálozási aránnyal járó, jelenleg gyógyíthatatlan fertőző betegség. Eleinte vírusfertőzés tüneteivel jelentkezik, majd kialakulnak a vérzéses lázra jellemző tünetek, mint a hasmenés, hányás, fokozott vérékenység, végül a belső szervek felbomlása során kialakuló vérzést követően a beteg meghal. A vírus természetben való előfordulása, esetleges áttérjedése az emberre részleteiben még nem ismert.

ÉVFORDULÓ

THEODOR BIBLIANDER (1509–1564)

450 éve, 1564. szept. 26-án született Theodor Bibliander (Buchmann) svájci reformátor, teológiai tanár, orientalista, „homo grammaticus”, „a bibliai exegézis atyja”, az indoeurópai nyelvszalad kutatásának úttörője. Héber nyelvtant (1535), bibliai kommentárokat írt. Kiadta a Korán első nyomtatott latin fordítását (1543) a 12. sz-i bencés interpretáció átdolgozása-képpen. A kálvinista predestinációtan bírálója, a zsidók és muzulmánok misszionálásának híve volt.

GÖNCZY LAJOS (1889–1986)

125 éve, 1889. szept. 29-én született Gönczy Lajos ref. teol. tanár, lapszerkesztő. Volt püspöki titkár (1911–13), gyulafehérvári (1914–22) és dési (1922–26)

lelkész. A kolozsvári teol. fakultás előbb helyettes újszövetségi, majd gyakorlati teológia tanára, 1936–44 között igazgatója. 1948-ban a román vallásügyi minisztérium kényszernyugdíjaztatta, *Liturgia* (1947) dolgozata kéziratban maradt. Az 1929–32-es liturgiareform elvi megalapozója, az új ágendáskönyv egyik szerkesztője.

BALASKÓ VILMOS (1914–2004)

100 éve, 1914. szept. 19-én született Balaskó Vilmos ref. lelkész, politikai elítélt, emlékiró. Szalacsi születésű, volt segédlelkész Érkeserűben (1937–40), vallásnár Máramaroszigeten (1945),

Érmihályfalván (1946), lelkész Érolasziban (1949). 1958-ban, az érmihályfalvi csoport perében Sass Kálmánnal együtt őt is halálra ítélik, ám testvére, Balaskó Nándor szobrászművész közbenjárására előbb életfogytiglanra, majd 25 év börtönre ítélik. 1964-ben közkegyelemmel szabadul.

IFJAK SZERETETHÍDJA SZILÁGYBALLÁN

„Úgy fénylik a ti viláosságotok, az emberek előtt, hogy lássák a ti jó cselekedeteiteket, és dicsőítsék a ti mennyei Atyátokat.” (Mt 5,16)

Éz az ige volt az idei Szeretethíd nevű, Kárpát-medencei református önkéntes napok mottója, amelyen immár harmadik alkalommal vett részt a szilágyballai ifjúsági csoport is.

Az ifjúsággal nagy odafigyeléssel készülünk erre az alkalomra. Már hetekkel előtte terveztük a programot, igés kártyákat készítettünk, és imádkoztunk azért, hogy a „szeretethíd” felépüljön!

Az alapos előkészületek után az ifjakkal többfős csoportra oszolva látogattuk meg a gyülekezet időseit és betegeit. Segítettünk, ahol szükség volt, de leginkább a beszélgetésre volt a legnagyobb igény! Az idősek nagyon őszintén beszéltek gondolataikról, bajukról, de ugyanakkor örömmel tettek bizonyosságot arról az Úrról,

aki az öregségben, betegségben, problémák közepette is megajándékoz erővel. Mi, azon kívül, hogy meghallgattuk őket, Igét olvastunk, együtt énekeltünk és imádkoztunk velük.

Nagyon jó volt látni az örömet az idősek arcán, és hallani azt, hogy mennyire igény van arra, hogy továbbadjuk azt a szeretetet, amit mi is ajándékba kapunk naponta Istentől.

A második napon az ifjak a temetőbe látogattak, ahol rendbe tették a három, egykoron Szilágyballán szolgáló református lelképásztor sírját, és elhelyezték azokra a kegyelet virágait. Egy kis pihenés után, délután az ifjak gitárkísérettel énekelve, igeverses kártyákat és süteményeket osztogatva bejárták a falu utcáit, ilyen módon is hirdelve az evangéliumot az embereknek, és felhívva a figyelmet Isten csodálatos szeretetére.

BARABÁS TÜNDE ERZSÉBET diakónus

BETEGÁGY MELLETT A BALLAI FIATALOK

FRICSKA

Egyszer egy államelnök ellátogatott egy börtönbe. Sorban kikérdezte az elítélteket, hogy miért lettek bebörtönözve, mit követtek el.

Mindegyik rab elpanaszolta az elnöknek, hogy tulajdonképpen ártatlanul lett elítélve, a bíróság rosszul értelmezte a körülményeket, mert nem is követett el semmit. Csak egy elítélt

volt, amelyik azt mondta, hogy ő bizony bűnös, mert kirabolta a saját édesapját, azért kell bűnhődni.

Akkor az elnök megparancsolta a börtönőröknek:

– Engedjék szabadon ezt az egy bűnöst, mert még a végén rossz útra viszi ezt a sok ártatlant!

HARANGSZÓ

A Királyhágómelléki Református Egyházkerület gyülekezeti lapja
ISSN 1221-0323

Megjelenik kéthetente. Ára 1,50 lej.

Szerkesztőbizottság: Ghittea-Szabó József-Levente, Kurta-Tóth Beáta, Oroszi Kálmán, Rác Ervin, Tokár Sándor, Wagner Erik.
Felölös szerkesztő: Visky István. **Tördelőszerkesztő:** Petrikó Ildikó. **Szerkesztőség:** 410001 Nagyvárad, Moscovoi (Szilágyi Dezső) u. 14. sz. Tel.: 0726-242824, 0259-416067. E-mail: harangszo.ujzag@gmail.com. Honlap: www.kiralyhagomellek.ro. Készült a Királyhágómelléki Református Egyházkerület Szenci Kertész Ábrahám Nyomdájában. **Felölös vezető:** Wagner Erik. A lap terjesztése a lelkési hivatalokon keresztül történik. A szerkesztőség fenntartja magának a jogot, hogy a beérkező írásokat rövidített és szerkesztett formában közölje. Meg nem rendelt kéziratokat nem őrünk meg és nem küldünk vissza.